

ne, og jeg kunne egentlig godt tænke mig, at vi kom tilbage til den situation.

Det er også blevet sagt, at det her ikke skulle være en trafikdebat. Det skal heller ikke være en lokaltrafikdebat, men det må gerne være en landstrafikdebat. Sådan noget som banetransport af gods fra yderområderne fungerer jo slet ikke. På trods af at regeringen faktisk meget gerne vil have gods over på bane, kan det ikke lade sig gøre i yderkantområderne.

Jeg vil gerne gentage den sætning, som jeg ikke selv har konstrueret, men som jeg blev så glad for, da jeg fandt den et eller andet sted: det nuværende uddannelsesmæssige landkort afspejler et fremtidigt erhvervsøkonomisk landkort. Den sætning tror jeg der er meget rigtigt i, og det tror jeg, vi skal tage mere hensyn til i fremtiden.

Første næstformand (Birte Weiss):

Hr. Jens Vibjerg, og jeg skal opfordre til, at man påhører talerne i stilhed.

Jens Vibjerg (V):

Statsministeren sagde i sin tale, at udviklingen var udjævnet, men det tror jeg nu kun er en opfattelse, man har her inden for murene. Spørger man bornholmerne, tror jeg altså ikke, de har den opfattelse, og spørger man på Lolland-Falster, tror jeg ikke, man har den opfattelse.

Statsministeren nævnte, at nu bliver der etableret nogle nye institutioner, og jeg vil godt spørge: Bliver disse institutioner lagt i provinserne, eller skal de samles herinde i hovedstaden?

Jeg er enig med indenrigsministeren, når indenrigsministeren siger, at vi gerne skal trække på samme hammel i denne sag, men så har indenrigsministeren opfattelsen af, at Venstre vil tage patent på udviklingen. Ja, indenrigsministeren får nok den opfattelse, fordi det er Venstre, der er bannerfører for den udvikling, og som hårdest har markeret synspunkterne og vægtene.

Jeg håber, at debatten resulterer i, at vi i fællesskab kan nå nogle resultater, men vi må jo sige, at der er en række beslutninger fra regeringens side, der i hvert fald trækker den modsatte vej. Centraliseringen af Levnedsmiddelkontrollen er et eksempel, og udligningsordningen var i hvert fald et slag i hovedet på mange velstående kommuner. Her kunne man egentlig godt fristes til at tro, at regeringen har ladet sig inspirere af Matthæus-effekten.

Jeg skal slutte med at sige, at Venstre selvfølgelig støtter det fremsatte forslag til vedtagelse.

Mogens Andreassen (DF):

Jeg er glad for indenrigsministerens tilsagn om, at regeringen er opmærksom på alle de problemer, der findes ude i de tyndt befolkede områder, men jeg føler, det er, som om regeringen har meget fokus på Øresundsregionen og Ørestaden. Vi kan jo se, at der nu skal anlægges et forskningscenter i Ørestaden, og at der kommer andre uddannelsesinstitutioner i det område. Hvorfor kan regeringen ikke finde ud af at lægge nogle af disse institutioner længere ude i landet, f.eks. i de amter, der ligger nær ved hovedstaden, hvor der også er brug for, at der sker en udvikling?

Jeg håber, at man i regeringen vil se positivt på det problem, og så kan jeg sige, at vi selvfølgelig som medforslagsstillere stemmer for forslaget til vedtagelse.

Ebbe Kalnæs (CD):

Når jeg anklager for at lade fem og syv være ligge, når det gælder kommunernes finansiering, er det Folketinget, jeg anklager. Det er ikke specielt regeringen, det gælder for den sags skyld hele Folketinget.

Hvis jeg skal prøve at give et par eksempler, kommer jeg nogle få stykker i hu. Hvis vi går tilbage til 1987, tror jeg det var, lavede dette Folketing en børnepakke. Den husker jeg nøje, for den var jeg ved at gennemregne. Man indførte 50 pct.s rabat for barn nr. to og en række andre ting, det udløste nogle udgifter i kommunerne, og dem skulle man så fordele via bloktilskuddet. Så vidt jeg husker, fik Fjends 650 kr. om året pr. barn til at løse opgaven med, mens de på Frederiksberg fik godt 2.800 kr. Jeg har ikke siden 1987 kunnet finde nogen, der kunne forklare mig, hvorfor der var den prisforskel, hvorfor bloktilskuddet fik den virkning på den måde, vi finansierer kommunerne på.

Hvis jeg skal give et andet eksempel i denne sammenhæng, kan jeg tage den sidste gang, man ændrede kommunernes finansiering; der blev lavet en mindre ændring, og jeg tror, det var under indenrigsminister Birte Weiss. Der var nogle bysociale problemer og nogle andre ting inde i billedet, og der blev lavet nogle mekanismer, f.eks. fjernede man vejkrateriet. Da man fjernede vejkrateriet, var der eksempler på, at småkommuner mistede 1 mio. kr. over én nat, mens nabokommunen måske tjente 1 mio.